

og som, inden 1ste Januar 1851, ved edelig afshjemlet Skjønnsforretning af dertil af vedkommende Jurisdictionens-Net udnævnte kyndige og upartiske Mænd, bevise, hvormegit deres privilegerede Hartkorn har kostet dem mere pr. Tønde ved deres Indkjøb af samme, end uprivilegeret Hartkorn har samtidigt i samme Egn almindelig kostet pr. Tønde, efterat alle de vedkommende privilegerede Hartkorns øvrige Friheder, saasom Tiendefrihed, Møllefrihed, Jagtfrihed, samt Skov- Kjør- Mose- og Overdrevs-Rettigheder, tilligemed den havte Skattefrihed i Besiddelsestiden, ere medregnede i Sammenligningen med Værdien af det uprivilegerede Hartkorn skulle da i Forhold til den højere Priis, som deres privilegerede Hartkorn har kostet dem ved Indkjøbet, fritages i Løbet af 15 Aar, nemlig indtil 1865, for Deeltagelse i Udredelsen af det Tillæg i Nysskat, som bliver at paalægge til Dækning af benævnte Forstjellens Beløb mellem det privilegerede og uprivilegerede Hartkorns Udelse i Landskatten.

Efter den afshjemlede Skjønnsforretning, som fra hver af de vedkommende privilegerede Hartkorns Giere bliver at indfende til Finansministeriet, bemyndiges Finansministeren til at ansætte alle de Vedkommende til Fritagelse for benævnte Tillæg i Nysskat, i færre eller flere Aar af de 15 Aar, alt i det Forhold, som saadan Fritagelse findes at være overeensstemmende med Skjønnsforretningen. Men ved Begyndelsen af 1865. ansættes alle disse Vedkommende til fuld og lige Deeltagelse i denne Skatte-Erlæggelse med alle andre Hartkornsbesiddere."

12) Frølund's Forslag:

§ 4 affattes saaledes:

Til alle, som ere privilegeret Hartkorn, naar denne Lov udkommer, udsteder Staten Bevise, der anvise for Aaret 1851 en Godtgjørelse af Statskassen, stor ¹⁵/₁₆ af den aarlige Forhøielse, som Landskatten, saaledes som den inden den 1ste Jan. 1850 erlagdes, tilligemed Gammelsskatten, erholder for hver enkelt Eiendom; for 1852 en Godtgjørelse af ¹⁴/₁₆ og saa fremdeles med ¹/₁₆ mindre hvert paafølgende Aar, indtil Godtgjørelsen aldeles bortfalder.

13) Schaafs og Steens Forslag:

§ 4 deles og affattes saaledes:

§ 4 a.

Alle Giere af privilegeret Hartkorn tilstaaes af Statskassen Renteforskrivninger, lydende paa det femogtyvedobbelte Beløb af den aarlige Forhøielse, som Landskatten, saaledes som den inden 1ste Januar 1850 har været erlagt, tilligemed Gammelsskatten, ved Privilegiets Ophævelse erholder. Disse Renteforskrivninger svare i de første 4 Aar 4 pCt., i de følgende 4 Aar 3 pCt., i de følgende 4 Aar 2 pCt., i de følgende 4 Aar 1 pCt. Efter den Tid ere de ugyldige.

For samme Eiendom kan kun fordres een Renteforskrivning, med mindre Beløbet overstiger 500 Rbd. Der kan da fordres udstedt Partieforskrivninger for hver 500 Rbd., det hele Beløb udgjør, ligesom ogsaa for det Overskydende, der ikke udgjør 500 Rbd. Forrentningen begynder fra 11te Decbr. Termin 1850. Renten udbetales første Gang i 11te Juni Termin 1851, og saa fremdeles halv-aarsviis.

§ 4 b.

Som den af Udvalgets Fleertal foreslaaede § 4 c.

§ 4 c.

Som den af Udvalgets Fleertal foreslaaede § 4 d. Dog tilføies:

De enkelte Giere af privilegeret Hartkorn, som paa Grund af særegen Adkomst troe sig berettigede til en egentlig Erstatning, kunne inden 6 Maaneder efter denne Lovs Udstedelse derom indgive Andragende til Indenrigsministeriet, der da desangaaende har at gjøre Lovforslag.

14) Udvalgets Mindretals Forslag:

§ 4 affattes saaledes:

"De private Giere, hvis privilegerede Hartkorn ikke er unddraget Handel og Wandel og ikke hører til complete Sædegaarde, tilstaaes af Statskassen, for det dem hidtil tilkommende Skatteprivilegium, tolv og en halv Gange det Beløb, som de ved Privilegiets Ophævelse ville have at udrede mere i Landsskat og Gammelsskat, end hvad disse Skatter efter Bestemmelsen i Forordningen af 1ste October 1802 § 44 vilde have beløbet sig til, hvilket udredes, deels med særlige